et rummalad ja lapsemelega lomad ommas wallatusses ei tea egga moista mis tewad: agga kui ommetige wahhest nende peälewihhaseks saab, siis nattikest wet omma lotti tömbab, ja nende silmi purskab; ehk wõttab ka witsukesse, ja tömbab sellega paar kord mõda reisi, et temmast seiswad, ja ärralähhäwad. Wanna innimesele sedda armo ei ke, waid tedda surnuks löeb ehk wiggaseks teeb.

Temma on wägga tassane ja ärda südda-mega loom, kes kellegi peäle ei tulle; olgo siis et tedda ärritakse, ehk et temma jookso-aeg on, ja ta mitte polleks liggi sanud. Heaga woib keige wähhem lapsokenne tedda sundida kuida tahhab; ja kes ärda, lahke ja ella wisiga temmaga ümberkäib, sedda keigest südda-mest armastab, temma pole hoiab, ja temma eest seisab: agga kes sedda wähhe-madki head temmale teinud, sedda ikka mäl-lestab, egga ommas keige tullisemas wih-haski sedda unnusta, et sesuggune temma hea teggija olnud. On temma kül wägga auahne, ning näitab nenda, kui peaks innimesse käest, kedda tenib, sedda küssima, et ennast omma rammo kohhast temma wasto pörmuks ar-wab, kedda sallib, kellega kannatab, ja ked-da nikaua aitab, kui tedda näeb moistlikku ollewad, ja temmaga moistlikkult ümberkäi-wad; agga kui sedda ennam ep olle, siis ta tedda kui pörmu pörmuks teeb.

Kui hobbosel ka elewanti meelt olleks, mis ta siis kül mittokord omma meletuma perre-mehhega teeks? Arwan kül, et siis ennam hobbosid kui hobbose perremehhi ilmas saaks ollema.